

הביהדות

זכרון יעקב

מסביב ליריות בפרדסי בנימינה

כמלואים ליריעה שבאה בעתוננו, ע"ד היריות בפרדסי בנימינה, קבלנו ממקורות שונים את הפרקים הבאים:

עוד באותו ערב יצאה המשטרה מו"י למקום בראשות הקצין קרמר. מיד ובמרץ רב נגשו לחקירה. שלשה נששים הקיפו את הפרדס שבו אירע המקרה, והפשו אחר עקבות ידועים. אבל, ולמרות המאמצים, לא נמצאו כל עקבות וסימנים מחוץ לפרדס, וברור היה הדבר — גנבים לא היו כאן.

הקצין קרמר סבר וגם הוכיח כי היריה אשר נרמה לגניונק חוט החשמל, היא ירית רובה צבאי, ניכר הרבו כי הכרוך ניתק ארבעה חוטים מר-כזיים שגלגל חוט החשמל, ושלשה ניתקו מכח המכה והתנופת, על הוכחתו זו עמד הקצין קרמר בתוקף. גם סברה נוספת נתאשרה לאחר כך — כשהרובה נמצא חבוי בפרדס וכל השומריים הודו כי הרובה שייך היה לשומר שנתחשמל ומת.

את ההשערה הזו חיזק ביתור החפוש שנערך בסביבה ובאחלי הברואים, בליל המקרה, וכלם נמצאו ישנים מבלי ששמעו או ידעו דבר.

סבורים אנו כי המשטרה מלאה את תפקידה במרץ, וכמילא מוכן כי היה זה גילוי הראוי לציון; שהשומר עצמו היה היורה, ומהיותו נחפו למושבה להודיע ע"ד ניתוק חוט החשמל, נפגע לפתע באשמתו ומתוך אי זהירונו.

ארגון הצעירים בפעולותיו

אור ליום ו' החולף, נערך ע"י ארגון צעירי צעירי המושבה נישף פתיחת המועדון, שזותאם מראש ושמש גם חג יובל הששים של משורר האומה ה. נ. ביאליק, השתתף קהל רב מכל הוגי המושבה בכלל והצעירים בפרט.

ה" זאב נידרמן — בן המושבה ומורה ביה"ס — פתח את הנשף והתעכב בקצרה על תפקידיו של הארגון וציין את חסרונו של המועדון שהיה ניכר ומורגש, בטחנה הנוער במושבה.

אחריו ברך בשבכ ועד המושבה ה" יהודה קרניאל ואחל לצעירים הצלחה שלימה בפעולותיהם.

ה" ספקטור מורה ביה"ס דבר על ביאליק המשורר והמעורה בהודרות בהירות גולל המרצה וסקר את ערך יצירתו של ביאליק אשר היא, שמשאם סם מרפא לאומי הדויה והיתה לניצוצות הרגש הלאומי בחשכת הגלות.

ה" אריה סמסונוב מלא אחרי דברי הפתיחה, והגדיר את ערכו ותפקידיו של ארגון צעירי המושבה. בקצרה סקר את הקושי הרב על זרכו של הנוער, באוירה שלעתיים מרפה הוא ובכחות עצמו תדיר הוא פועל באין עזרה וסעה, המרצה עמד על תנועות נוער שיצרו ערכי אומות, לבסוף קרא את הנוער להתעורר ולהתארגן.

סיים את הנשף ה" ישעיהו קרניאל שנמצא במושבה לרגלי עבודתו בספר היובל, בדברי חדוד הזכיר ה' קרניאל את ימי הזוהר בתקופות עונות של המושבה, אח"כ התעכב המרצה גם על יובל המושבה ועל תקופות בנינה — תקופות משות של סבל, של תלאה ובאווירה של מלחמה עם הטבע, השכנים והשלטון, לבסוף אחל ה" קרניאל ל"ארגון הצעיר" להרכות פעולה ולהגדיל היים ועויות במושבה.

בשירת "התקוה" ובהתרוממות הרוח נסתיים הנשף.

בבית המשטרה

בית המשטרה, שהצטמצם עד כה במספר קטן של חדרים, הורחב עתה והוקצה לו בנין שלם, שהוכאו בו שכלולים רבים, וכדאי היה כל זה בהתחשב עם העובדא, שמשטרת ז"י משמשת מרכז למחוז גדול המונה בארבעים כפרים עבריים וערבים.

סדר קבוע מצוי בכל פרט במשרדי המשטרה: הפשעים למיעיהם, דרנות עליותם וירידתם, בקורי השוטרים כסביבה, ההוצאה לפועל וכדומה — כל אלו קבועים ומסומנים במפות ודיאגרמות למופת.

יש חובה לציון, שכל הסדורים הנ"ל הובאו הודות למרצו של הקצין קרמר.

ביום נמצאים במשטרת המקום באופן קבוע עשרים וששה שוטרים מהם שלשה בריטים, ועשרים ושלשה ארצישראלים.

תקופת החורף — עונת הגנבות

בשבועו החולף, בכוא הצעיר גדל לחדרו המצוי באחד הכתים שבקצה המושבה, בשעה מאוחרת בלילה, נכהל לראות אור בתדרו. הוא מהר לפתוח את הדלת בקראו ובחזרו לפני זה מספר פעמים: „מי שם"? אבל התשובה לא באה. במקום זה נגלה לעיניו המחזה: החלון פתוח, שני ערבים עומדים לידו נחפזים להמלט.

ועם בריחתם השליכו גרון למולו שבנס לא פגע בו.

המשטרה כהרה למקום, ונערכה חקירה. למתרתו נמצא בעל הגרון, שכפי הנראה נגנב ממנו עוד באותו ערב, המשטרה אסרה שני השורים מן הכפר פראדיס, את דאוד אל בואוי וריפעאת חג" סלח.

בשעת הזיהוי הכיר הצעיר גדל את החשוד הראשון. תוצאה ברורה אין עדיין. אך העובדא, שהאחד הוכר דיה להבטיח כי הפושעים יועמדו לדיון.

לגבי השנים הקודמות, שהיו „ברוכות" במקדרי גנבות, הרי מקרה זה הוא ראשון ויחיד.